

[P. Munch.]
 ordning, for hvilken vi er Talsmænd
 (*Fraenkel*: Det er ganske urigtigt.
Parkov og *Holger Andersen*: Ganske urigtigt).
 Ja, ærede Medlemmer kan gerne sige, at det er urigtigt, men ved det sidste Valg var Forholdet dette, at de to store Grupper og den mindre Gruppe, som har udtalt sig i Tilslutning til den Tankegang, jeg her forfægter, havde flere Stemmer end det konservative Parti og Partiet Venstre tilsammen, og ved Valgene i 1924 var Stillingen en tilsvarende. (*Holger Andersen*: Det drejede sig om mange andre Ting). Ja, det drejede sig om mange andre Ting, men ærede Medlemmer, der nu afbryder mig, kan være ganske sikre paa, at havde det kun drejet sig om denne ene Ting, havde Flertallet været klækkeligt større. Derfor er jeg af den Opfattelse, og den tror jeg, at de ærede Medlemmer, der nu saa ivrigt afbryder, ganske roligt kunde slutte sig til.

Men hvis de ærede Medlemmer bestrider min Opfattelse her, saa har vi jo et Middel til at komme til en Afgørelse. Vi kan forelægge Spørgsmaalet om Danmarks Militærvæsen til en Folkeafstemning, og denne Folkeafstemning vil da vise, hvem af os der har Ret. Men det er det, de ærede Medlemmer bestandig vægrer sig ved. Vi har stillet Forslag om det den ene Gang efter den anden; hver Gang er dette Forslag blevet afvist af de ærede Medlemmer. Den Dag, dette Forslag blev gennemført, da vilde dermed Afgørelsen komme til at faa en klar Karakter, og ærede Medlemmer kan føle sig fuldkomment overbevist om, at der bliver ikke i den Forstand Ro om vort Militærvæsen, at en Ordning af den Karakter, de nu forfægter, bliver ubestridt lange Tider igennem, medmindre en saadan Ordning godkendes ved en Folkeafstemning.

Hvis de Herrer tror paa Tilslutning i Befolkningen til deres Standpunkt, da gaa med til denne Prøve, da gaa med til denne Afgørelse! (*Axel Møller*: Bliver der saa Ro?). Saa bliver der Ro.... (*Parkov* og *Holger Andersen*: Indtil videre.). Ja, indtil videre. Det betyder naturligvis ikke, at man for Tid og Evighed opgiver Diskussionen om det danske Militærspørgsmaal. Men hvis de Herrer vil love mig at stemme for et Forslag om, at denne Sag afgøres gennem Folkeafstemning ved dette, at de forskellige Forslag, der nu foreligger, føres ud til Folkeafstemning, saa Vælgerne faar Lejlighed til at tage Stilling til dem, saa skal jeg for min Del tilsige de ærede Medlemmer at bidrage, hvad jeg evner, til, at der skal blive Ro

om dette Spørgsmaal en rum Tid, uanset hvilket Resultat denne Folkeafstemning fører til. Dette, tror jeg, maa være tilstrækkeligt i denne Henseende.

Overfor den højtærede Minister har jeg endnu kun dette at tilføje, at et Samarbejde, som han stadig har kaldt paa, kan jo vanskelig tænkes paa dette Omraade, naar den højtærede Minister stadig vil samarbejde med det konservative Folkeparti, der staaar saa vidt fra det Standpunkt, som man fra anden Side indtager. Men ogsaa her er Forholdet dette, at vil man samarbejde om at lade Vælgernes Flertal selv afgøre denne Sag, saa skulde der kunne blive Vej frem til en Afgørelse i denne Henseende, en Overladelse til Vælgerbefolkningen af Spørgsmaalets endelige Afgørelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

I. A. Hansen: Naar det ærede Medlem Hr. P. Munch mente at kunne tage mine Udtalelser til Indtægt for en Nedsættelse af de militære Udgifter fra 47 til 37 Mill. Kr., maa jeg bedrøve det ærede Medlem med at sige, at det kan han ikke. For det første kan man jo saa lidt her paa Militæruddgifterne som paa andre Budgetter gennemføre en skematisk Nedsækning efter Parikronen; man maa virkelig se paa, hvilke Dele af de militære Udgifter der er gaaet ned som Følge af Kronens Opgang; og for det andet tilføjede jeg udtrykkelig i min forrige Bemærkning, at Militæruddgifterne allerede i 1922 havde været Genstand for en ganske overordentlig stærk Nedskrivning, nemlig med et Beløb paa 17—18 Mill. Kr. paa en Tid, da samtlige andre Budgetter viste en overordentlig stærk Stigning. Og jeg tilføjede, at efter min Mening maatte man tage Hensyn ogsaa hertil.

Det ærede Medlems sidste Bemærkninger om, at største Delen af Vælgerne allerede har udtalt sig paa en Maade, der har vist, at de sluttede sig til den radikale Opfattelse, maa jeg tage bestemt Afstand fra; den Udtalelse har intet med Virkeligheden at gøre. Det radikale Militærforslag har aldrig som saadant været Vælgerne forelagt til Afgørelse. Og selv om man foretager den Deling af Vælgerne, som det ærede Medlem foretog — idet han slog sammen dem, som har stemt for Socialdemokraterne, for det radikale Parti eller for Retsforbundet —, bliver Udtalelsen ikke rigtig, thi der er ikke fra det sidstnævnte Partis Side nogen Sinde faldet Udtalelser, gaaende ud paa, at det er